ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Ρυθμίσεις Ποινικού και Σωφρονιστικού Δικαίου και άλλες διατάξεις»

Ι. Γενικές παρατηρήσεις

Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως διαμορφώθηκε από την αρμόδια Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, περιλαμβάνει έξι (6) Κεφάλαια και σαράντα επτά (47) άρθρα.

Το Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 1 έως 19) περιλαμβάνει: α) Τροποποιήσεις του Σωφρονιστικού Κώδικα που αφορούν ζητήματα της Κεντρικής Επιτροπής Μεταγωγών, την ίδρυση καταστημάτων κράτησης Γ΄ τύπου (άρθρο 1), τη σύσταση και τις αρμοδιότητες «Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος κράτησης τύπου Γ΄» υπαγόμενης στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη (άρθρο 2). β) Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα για θέματα της υπό όρους απόλυσης (άρθρα 105 και 110 Α ΠΚ) (άρθρα 3 και 4) και παροχής πληροφοριών για την εξάρθρωση τρομοκρατικής (άρθρο 5). γ) Τροποποιήσεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και, ειδικότερα, των άρθρων 63, 340, 344, 358 και 364 ΚΠΔ και αφορούν δίκες οι οποίες, λόγω του αντικειμένου τους ή του μεγάλου αριθμού κατηγορουμένων ή μαρτύρων, αναμένεται να έχουν μεγάλη διάρκεια (άρθρα 6, 8, 9 και 10), του άρθρου 200 Α ΚΠΔ, ώστε τα γενετικά αποτυπώματα του υπόπτου να τηρούνται στο εθνικό ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων μέχρι την αμετάκλητη αθώωση του ή, σε περίπτωση καταδίκης του, μέχρι τον θάνατό του, του άρθρου 282

ΚΠΔ, ώστε να μην επιβάλλεται προσωρινή κράτηση σε κατηγορουμένους με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό και άνω (άρθρο 7), του άρθρου 473 του ΚΠΔ, και ορίζεται ότι η προθεσμία του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για άσκηση αίτησης αναίρεσης κατά εκκλητών αποφάσεων αρχίζει από την καταχώρηση της απόφασης στο ειδικό βιβλίο (άρθρο 11). Περαιτέρω, προβλέπεται υπό όρους απόλυση κρατουμένων που εκτίουν ποινή κάθειρξης από 5 έως 10 έτη κατά την δημοσίευση του παρόντος, αν έχουν εκτίσει το ένα δεύτερο της ποινής, και ορίζονται οι σχετικές εξαιρέσεις (άρθρο 12), ορίζεται ότι επεκτείνεται η εφαρμογή του του άρθρου 19 παρ. 1 έως 4 του ν. 4242/2014 και στους καταδίκους που πληρούν τις προϋποθέσεις οι οποίες τάσσονται από τις διατάξεις αυτές (άρθρο 13), ρυθμίζονται θέματα για την προμήθεια συστημάτων και συσκευών απενεργοποίησης ασυρμάτων τηλεπικοινωνιών κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη ρύθμιση (άρθρο 14), καθώς και τα καθήκοντα της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης του υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (άρθρα 15 και 16), θεσπίζεται η δυνατότητα συνταξιούχων δικαστών, εισαγγελέων και αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας να καταλαμβάνουν θέσεις διευθυντών καταστημάτων κράτησης (άρθρο 17), θέματα μεταγωγής καταδίκων που ήδη εκτίουν ποινές για συγκεκριμένα εγκλήματα σε καταστήματα τύπου Γ΄ (άρθρα 18 και 19).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρα 20 έως 24) αντικαθίστανται ή προστίθενται διατάξεις στη δικονομία των ακυρωτικών διοικητικών διαφορών (π.δ. 18/1989).

Ειδικότερα, εισάγεται δυνατότητα απόρριψης προδήλως απαράδεκτου ή αβάσιμου ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, παραπομπής υπόθεσης στο αρμόδιο δικαστήριο, καθώς και αποδοχής προδήλως βάσιμου ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, χωρίς δημόσια συνεδρίαση, με απόφαση μονομελούς σύνθεσης του δικαστηρίου (άρθρα 20 και 21). Περαιτέρω, επεκτείνεται η υποχρέωση καταβολής παραβόλου κατ' άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 3886/2010 σε όλες τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας από πράξεις της διαδικασίας που προηγείται της σύναψης διοικητικής σύμβασης (άρθρο 22). Τέλος, εισάγεται δυνατότητα: α) Να ζητείται από τη Διοίκηση, με προδικαστική απόφαση, να αίρει, υπό προϋποθέσεις, με συγκεκριμένη ενέργεια και εντός αποκλειστικής προθεσμίας, πλημμέλεια που άγει σε ακύρωση προσβαλλόμενη διοικητική πράξη. β) Να ορίζεται στη δικαστική απόφαση ότι το ακυρωτικό αποτέλεσμα ανατρέχει σε χρόνο μεταγενέστερο της έκδοσης της ακυρούμενης πράξης, ώστε να προστατευθούν διοικητικές καταστάσεις που έχουν

δημιουργηθεί καλοπίστως (βλ. Αιτιολογική Έκθεση). γ) Να μην ακυρώνεται ατομική διοικητική πράξη ερειδόμενη σε παράνομη, για λόγους εξωτερικής νομιμότητας, κανονιστική πράξη, «εφόσον, κατά την κρίση του δικαστηρίου, έχει παρέλθει μακρό, ανάλογα με τις περιστάσεις, χρονικό διάστημα από την έναρξη ισχύος της κανονιστικής πράξης που ελέγχεται παρεμπιπτόντως και οι συνέπειες της παρανομίας της σε βάρος της ατομικής πράξης μπορεί να κλονίσουν την ασφάλεια του δικαίου» (άρθρο 23).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ΄ (άρθρα 25 έως 32) αντικαθίστανται ή προστίθενται διατάξεις στη δικονομία των διοικητικών διαφορών ουσίας (Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας – ν. 2717/1999).

Ειδικότερα: Εισάγεται απαγόρευση άσκησης δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο προσφεύγοντα κατά της ίδιας πράξης, όταν η πρώτη προσφυγή έχει απορριφθεί ως εκπρόθεσμη, καθώς και όταν η πρώτη έχε απορριφθεί λόγω μη κάλυψης τυπικών παραλείψεων από προσφεύγοντα στον οποίο το δικαστήριο έχει απευθύνει σχετική κλήση (άρθρο 25). Απλουστεύεται η απόρριψη ή παραπομπή ενδίκων βοηθημάτων και μέσων, με απόφαση χωρίς δημόσια συνεδρίαση (άρθρο 28). Καθορίζεται το αρμόδιο δικαστήριο για τις διαφορές από την αναγκαστική εκτέλεση αποφάσεων των διοικητικών δικαστηρίων (άρθρο 30) και εισάγεται το ευεργέτημα της πενίας στη διοικητική δίκη ουσίας (άρθρο 32).

Το Κεφάλαιο Δ΄ (άρθρα 33 έως 35) περιλαμβάνει διατάξεις που, εκ παραδρομής, δεν έχουν περιληφθεί στον Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο (ν. 4129/2013) (άρθρα 33, 34), καθώς και ρύθμιση περί συγκρότησης Ολομέλειας στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου (άρθρο 35).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε΄ (άρθρα 36 και 37) περιορίζεται στα Εφετεία Πειραιώς και Θεσσαλονίκης το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 17 παρ. Β υποπαρ. 2 του ν. 1756/1988 που αφορά τον καθορισμό των συνθέσεων και τον ορισμό των προέδρων των ποινικών δικαστηρίων (άρθρο 36), και αναδιατυπώνεται διάταξη του άρθρου 49 του ν. 1756/1988 (άρθρο 37).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΣΤ΄ (άρθρα 38 έως 47) προβλέπεται αυτοδίκαιη αναστολή απόλαυσης ή στέρηση βουλευτικών ατελειών και προνομίων, σε περίπτωση αμετάκλητης παραπομπής στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου ή αμετάκλητης καταδίκης βουλευτή, αντιστοίχως, για συγκεκριμένα εγκλήματα (άρθρο 38).

Περαιτέρω, καταργούνται μεταβατικές έδρες δικαστηρίων (άρθρα 39 και 40), ρυθμίζονται θέματα νομικής βοήθειας σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος

(ν. 3226/2004) και τίθεται ανώτατο όριο αμοιβής διοριζόμενου δικηγόρου (άρθρο 41), θέματα προσωπικού της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών (άρθρο 42), επιστημονικής και διοικητικής υποστήριξης του έργου του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος (ν. 2523/1997), αναρρωτικής άδειας υπαλλήλων καταστημάτων κράτησης (άρθρο 45), καθώς και εσόδων από την εφαρμογή των ποινικών διατάξεων του ν. 4139/2013 («Νόμος Περί Ναρκωτικών και άλλες διατάξεις).

ΙΙ. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 1 παρ. 11 και παρ.12

Με το άρθρο 1 παρ. 11 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου τροποποιείται το άρθρο 52 του Σωφρονιστικού Κώδικα που ρυθμίζει τα ζητήματα των επισκέψεων στους κρατουμένους, και ορίζεται ότι για τους κρατουμένους στα καταστήματα κράτησης τύπου Γ μπορεί να τίθενται με τον εσωτερικό κανονισμό του καταστήματος εξαιρέσεις από τον γενικό κανόνα της παρ. 1 του άρθρου 52 Σωφρονιστικού Κώδικα, που ορίζει ότι κάθε κρατούμενος δικαιούται να δέχεται τουλάχιστον μια φορά την εβδομάδα επισκέψεις συγγενών μέχρι τετάρτου βαθμού διάρκειας το λιγότερο μιας ώρας. Περαιτέρω, με το άρθρο 1 παρ. 12 του υπό ψήφιση νσχ τροποποιείται το άρθρο 53 του Σωφρονιστικού Κώδικα και ορίζεται ότι για τους κρατουμένους στα καταστήματα κράτησης τύπου Γ μπορεί να τίθενται, με τον εσωτερικό κανονισμό του καταστήματος, εξαιρέσεις από τις ρυθμίσεις του άρθρου 53 Σωφρονιστικού Κώδικα οι οποίες αφορούν την τηλεφωνική επικοινωνία, τα τηλεγραφήματα και τις επιστολές.

Επ' αυτών παρατηρούνται τα εξής: Κατά πρώτον, τα όρια στον περιορισμό του δικαιώματος του κρατουμένου να δέχεται επισκέψεις συγγενών τίθενται από τον ίδιο τον Σωφρονιστικό Κώδικα (άρθρο 7 παρ. 3), που ορίζει ότι τα μέτρα φύλαξης και εξασφάλισης της ομαλής λειτουργίας των καταστημάτων δεν αποκλείουν την άσκηση των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων, δηλαδή, εν προκειμένω, σε ό,τι αφορά την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 52 Σωφρονιστικού Κώδικα, του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή, που προστατεύεται από το άρθρο 9 παρ. 1 εδ. β και 21 του Συντάγματος και, βεβαίως, στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ. Περαιτέρω, οι περιορισμοί του δικαιώματος αυτού τελούν υπό τον έλεγχο της αρχής της αναλογικότητας τόσο στο επίπεδο θέσπισης όσο και στο επίπεδο της εφαρμογής μιας ρύθμισης. Τα αυτά ισχύουν και για το δικαίωμα της επικοινωνίας, το οποίο προ-

στατεύεται από το άρθρο 19 του Συντάγματος. Επομένως, όποιοι περιορισμοί τεθούν δια εσωτερικών κανονισμών καταστημάτων κράτησης, τελούν, επιπροσθέτως, υπό τις αυστηρές προϋποθέσεις του άρθρου 19 του Συντάγματος και, συνακολούθως, του εκτελεστικού νόμου 2225/1994. Κατά δεύτερον, δεδομένου ότι, συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη, στον εσωτερικό κανονισμό καταστήματος τύπου Γ΄ δεν τίθεται αριθμητικός ή χρονικός περιορισμός στις επισκέψεις των συνηγόρων, θα ήταν σκόπιμο να υπάρξει ανάλογη ρύθμιση και για την τηλεφωνική επικοινωνία κρατουμένου και συνηγόρου.

2. Επί του άρθρου 7 παρ. 1 και 4

α) Με το άρθρο 7 παρ.1 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου τροποποιείται το άρθρο 200 Α του ΚΠΔ που αφορά την ανακριτική πράξη της ανάλυσης DNA. Θα ήταν σκόπιμο, ενόψει της ιδιαίτερης ποινικής μεταχείρισης των ανηλίκων, να γίνει διαφοροποίηση στον χρόνο διατήρησης των γενετικών αποτυπωμάτων ανηλίκων μέχρι 13 ετών στους οποίους επιβλήθηκαν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα. Επίσης, οι προϋποθέσεις τήρησης αταυτοποίητων γενετικών αποτυπωμάτων θα ήταν σκόπιμο να ορισθούν ρητώς στον νόμο, ενόψει της σημασίας τους για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, εφόσον οδηγούν στην ταυτοποίηση του δράστη (βλ. σχετική γνωμοδότηση 2/2009 της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα σελ. 33).

β) Η προτεινόμενη με την παρ. 4 του άρθρου 7 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου τροποποίηση του άρθρου 283 παρ.1 ΚΠΔ ισχύει ήδη.

3. Επί του άρθρου 8

Με το άρθρο 8 του υπό ψήφιση νομοσχεδίου προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 340 ΚΠΔ και ορίζεται ότι σε δίκη για κακούργημα στην οποία το δικαστήριο αποφασίζει ότι, λόγω του αντικειμένου της, πρόκειται να έχει μεγάλη διάρκεια, η απουσία του συνηγόρου λόγω επαγγελματικού κωλύματος δεν εμποδίζει την πρόοδο της δίκης. Επίσης, προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 344 ΚΠΔ, ώστε, σε περίπτωση που αποχωρήσει και ο συνήγορος μετά τον κατηγορούμενο, η δίκη να συνεχίζεται κανονικά. Εν προκειμένω το δικαίωμα του κατηγορουμένου να εκπροσωπείται από συνήγορο, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 3 εδ. γ ΕΣΔΑ, εναρμονίζεται με την εκδίκαση της υπόθεσης σε εύλογο χρόνο, εάν η απουσία του συνηγόρου οφείλεται σε λόγο που αποδεικνύεται δι' εγγράφων, οπότε η δίκη μπορεί να συ-

νεχισθεί, χωρίς την παρουσία του συνηγόρου. Συνεπώς, θα ήταν σκόπιμο, η σχετική ρύθμιση να επιτρέπει την συνέχιση της ακροαματικής διαδικασίας μόνο αν δεν αποδεικνύεται δι' εγγράφων ο λόγος της απουσίας του συνηγόρου.

4. Επί του άρθρου 22

Το προς ψήφιση άρθρο αναφέρεται στη «διαδικασία αναθέσεως διοικητικών συμβάσεων», αντί του νομοτεχνικώς αρτιότερου «διαδικασία σύναψης διοικητικών συμβάσεων».

5. Επί του άρθρου 23

Κατά το προς ψήφιση άρθρο, «Το δικαστήριο, αν άγεται σε ακύρωση της διοικητικής πράξης που προσβλήθηκε με αίτηση ακυρώσεως λόγω πλημμέλειας που μπορεί να καλυφθεί εκ των υστέρων και, εφόσον κρίνει, ενόψει της φύσης της πλημμέλειας, και της επίδρασής της στο περιεχόμενο της προσβαλλόμενης πράξης, ότι η ακύρωση της πράξης δεν είναι αναγκαία για την αποκατάσταση της νομιμότητας και για τη διασφάλιση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας του αιτούντος, μπορεί, κατ' εκτίμηση και των εννόμων συμφερόντων των διαδίκων, να εκδώσει προδικαστική απόφαση και να ζητήσει από την αρμόδια υπηρεσία να προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια, ώστε να αρθεί η πλημμέλεια, τάσσοντας προς τούτο αποκλειστική εύλογη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα (1) μήνα, ούτε μμεγαλύτερη από τρείς (3) μήνες».

Δεν διευκρινίζεται: α) Αν η πράξη, της οποίας έχει διαγνωσθεί τυπική πλημμέλεια, εξακολουθεί να ισχύει και μετά την έκδοση της προδικαστικής απόφασης (βλ. μειοψηφία επί της διάταξης, σε 20/2013 Πρακτικό ΣτΕ σε Ολομέλεια και Συμβούλιο). Θα μπορούσε να προβλεφθεί αυτοδίκαιη αναστολή εκτέλεσής της μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης του δικαστηρίου. β) Εάν τυχόν ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης ανατρέχει στον χρόνο έκδοσης της προδικαστικής απόφασης (βλ. μειοψηφία, όπ. παρ.).

Περαιτέρω, δεν προβλέπεται ρητώς κοινοποίηση της προδικαστικής απόφασης στον αιτούντα, ούτε δυνατότητά του να υποβάλλει υπόμνημα με τις απόψεις του επί της προδικαστικής (θεωρείται «αυτονόητο» στην Αιτιολογική Έκθεση, βλ. και Πρακτικό ΣτΕ, όπ. παρ.).

6. Επί του άρθρου 27

Κατά την ισχύουσα ρύθμιση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις που επήλθαν με το άρθρο 27 του ν. 3900/2010, «στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου της άσκησης τους, η επίδοση επικυρωμένου αντιγράφου του δικογράφου της προσφυγής, με επιμέλεια του διαδίκου στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοση της, μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση της προσφυγής». Με την προτεινόμενη διάταξη προστίθεται εδάφιο γ΄ στο άρθρο 126 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, το οποίο ορίζει ότι, «αν ο διάδικος δεν τήρησε την παραπάνω υποχρέωσή του και το Δημόσιο παρίσταται ενώπιον του Δικαστηρίου κατά την εκδίκαση της προσφυγής και δεν αντιλέγει, αίρεται το κατά τα ανωτέρω απαράδεκτο και το Δικαστήριο προχωρεί κανονικά στην εκδίκαση της προσφυγής».

Επισημαίνεται, συναφώς, ότι για το δικονομικό απαράδεκτο που θεσπίζει η ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 126 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας σε περίπτωση μη επίδοσης ή μη εμπρόθεσμης επίδοσης της προσφυγής, το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε προσφάτως (ΣτΕ 761/2014) ότι, «όσον αφορά το σκέλος της κατά το οποίο η ως άνω προβλεπόμενη κοινοποίηση πρέπει να γίνει, επί ποινή απαραδέκτου της προσφυγής, εντός είκοσι ημερών από τη λήξη της προθεσμίας άσκησης του ενδίκου βοηθήματος, η διάταξη του άρθρου 126 παρ. 1 εδαφ. β΄ του ΚΔΔ, στοχεύοντας, κατά τη σχετική εισηγητική έκθεση του νόμου, στην έγκαιρη ενημέρωση της φορολογικής αρχής προκειμένου αυτή να στείλει κατά το άρθρο 129 του ΚΔΔ τον φάκελο της υπόθεσης στο δικαστήριο και να απαντήσει στους προβαλλόμενους ισχυρισμούς, έχει την έννοια ότι η παράλειψη της κοινοποίησης αυτής εκ μέρους του προσφεύγοντος δεν άγει κατ' ανάγκη σε απαράδεκτο της προσφυγής του, παρά μόνον εφόσον η καθ' ής αρχή δεν έλαβε πράγματι εγκαίρως γνώση της προσφυγής, με συνέπεια να μην μπορέσει να ανταποκριθεί στην ως άνω υποχρέωσή της και να αμυνθεί όπως πρέπει. Συνεπώς, σε περίπτωση που η ενημέρωση της αρχής εξασφαλίζεται εγκαίρως με οποιοδήποτε τρόπο, όπως με την εμπρόθεσμη κατάθεση κυρωμένου αντιγράφου της προσφυγής στο πρωτόκολλό της, ή ακόμη και σε περίπτωση, όπως η κρινόμενη, όπου το καθ' ου η προσφυγή δεν επικαλείται, ούτε, άλλωστε, προκύπτει ότι έχει υποστεί σχετική δικονομική βλάβη, η ασκηθείσα προσφυγή δεν απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Ερμηνευόμενη υπό την έννοια αυτή, η

διάταξη του άρθρου 126 παρ. 1 εδαφ. β΄ του ΚΔΔ δεν αντίκειται ούτε στο άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος, ούτε στο άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ περί δικαιώματος δικαστικής προστασίας, είναι δε σύμφωνη με τις συνταγματικές αρχές της ισότητας και αναλογικότητας».

7. Επί του άρθρου 28

Κατά την προτεινόμενη διάταξη και κατά τροποποίηση της δικονομίας των διοικητικών διαφορών ουσίας, «Το δικαστήριο, με απόφαση που λαμβάνεται σε συμβούλιο, και σε υποθέσεις αρμοδιότητας μονομελούς δικαστηρίου ο οριζόμενος δικαστής, με απόφασή του μπορεί να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα και να παραπέμπει, όταν συντρέχουν οι περιπτώσεις του άρθρου 12 παράγραφος 2, στο αρμόδιο δικαστήριο υποθέσεις οι οποίες έχουν εισαχθεί σε αυτό αναρμοδίως».

Θα μπορούσε να προστεθεί, μετά τη φράση «ο οριζόμενος δικαστής, με απόφασή του», η διευκρινιστική φράση «χωρίς δημόσια συνεδρίαση», κατ' εναρμόνιση προς τα προτεινόμενα, στην αντίστοιχη περίπτωση, για τις ακυρωτικές διοικητικές διαφορές (πρβλ. άρθρο 20 Νσχ).

8. Επί του άρθρου 36

Το προς ψήφιση άρθρο αναφέρεται στην «παρ. 1 του άρθρου 17Β του ν. 1756/1988», αντί της «υποπαρ. 1 της παρ. Β του άρθρου 17 του ν. 1756/1988».

9. Επί του άρθρου 38

Κατά το προτεινόμενο άρθρο, «Η αμετάκλητη παραπομπή βουλευτή εν ενεργεία στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου για οποιοδήποτε» από τα προτεινόμενα εγκλήματα «επιφέρει αυτοδικαίως την αναστολή των συνδεόμενων αμέσως με τη βουλευτική ιδιότητα ατελειών και προνομίων.

Η αμετάκλητη καταδίκη αυτού για τα ίδια εγκλήματα συνεπάγεται την οριστική στέρηση των ατελειών και προνομίων αυτών».

Επισημαίνεται ότι οι ως άνω ατέλειες προβλέπονται, όπως και η βουλευτική αποζημίωση, στο άρθρο 63 του Συντάγματος κατά το οποίο, «2. Οι βουλευτές απολαμβάνουν συγκοινωνιακή, ταχυδρομική και τηλεφωνική ατέλεια, που η έκτασή της καθορίζεται με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής».

Περαιτέρω, υποχρεωτική κράτηση του ενός τριακοστού της αποζημίωσης προβλέπεται, επίσης, στο άρθρο 63 του Συντάγματος, σε περίπτωση αδικαι-

ολόγητης απουσίας του βουλευτή «σε περισσότερες από πέντε συνεδριάσεις το μήνα».

Υπό το φως των ανωτέρω, η αναστολή ή στέρηση, με διάταξη νόμου, βουλευτικών ατελειών προσκρούει στο άρθρο 63 του Συντάγματος.

Αθήνα, 2 Ιουλίου 2014

Οι εισηγητές
Αθανασία Διονυσοπούλου
Λέκτωρ της Νομικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών
Επιστημονική Συνεργάτις
Ανδρέας Κούνδουρος
Προϊστάμενος του Τμήματος Ευρωπαϊκών Μελετών
Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αν. Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Ο Προϊστάμενος της Α΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αντώνης Παντελής
Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών